

वा० रा०

॥१०५॥

संघर्षात्पतनविषयस्पर्धातः गर्वमोहितौ इंद्रजयगर्वमोहितौ ॥ ३ ॥ पणंबध्वा प्रतिज्ञां कृत्वा ॥ प्रतिज्ञामेवाह रविरिति ॥ रविर्यावदस्तं महागिरिं यायात्ततः प्रागावाभ्यां रवि
रनुपातव्योनुप्राप्तव्यइतिप्रतिज्ञा ॥ ४ ॥ युगपत्प्राप्तावाकाशमितिशेषः ॥ अपश्याव दृष्टवंतौ ॥ ५ ॥ कचिदूर्ध्वदिक्प्रदेशविशेषे ॥ ६ ॥ आकाशं आकाशपथाद्वर्तितं
भूवर्तिवनं ॥ शाद्वलसंस्थितं शाद्वलानां बालवृणवद्देशानामिव संस्थानं यस्य तत् ॥ ७ ॥ उपलैः सूक्ष्मपाषाणैः ॥ ८ ॥ नागाः गजाः ॥ ९ ॥ तदा सवितरिमध्यं प्राप्ते मोहोदि

अहंचैव जटायुश्च संघर्षाद्वर्गमोहितौ ॥ आकाशं पतितौ दूराज्जिज्ञासंतौ पराक्रमं ॥ ३ ॥ कैलासे शिखरे बध्वा मुनीनामग्रतः पणं ॥ रविः
स्यादनुपातव्यो यावदस्तं महागिरिं ॥ ४ ॥ अप्यावां युगपत्प्राप्तौ अपश्याव महीतले ॥ रथचक्रप्रमाणानि नगराणि पृथक् पृथक् ॥ ५ ॥
कचिद्वादित्रघोषश्च कचिदूर्ध्वपणनिस्वनः ॥ गायंतीः स्मांगनावह्वीः पश्यावोरक्तवाससः ॥ ६ ॥ तूर्णमुत्पत्य चाकाशमादित्यपदमास्थि
तौ ॥ आवा मालोकयावस्तद्वनं शाद्वलसंवृतं ॥ ७ ॥ उपलैरिव संछन्ना दृश्यते भूः शिलोच्चयैः ॥ आपगाभिश्च संवीता सूत्रैरिव वसुंधरा ॥ ८ ॥
हिमवांश्चैव विंध्यश्च मेरुश्च सुमहागिरिः ॥ भूतले संप्रकाशं तेनागा इव जलाशये ॥ ९ ॥ तीव्रः स्वेदश्च स्वेदश्च भयं चासीत्तदा वयोः ॥
समाविशत मोहश्च ततो मूर्च्छा च दारुणा ॥ १० ॥ न च दिक् ज्ञायते याम्यानचाग्नेयी न वारुणी ॥ युगांते नियतो लोको हतो दग्ध इवाग्निना
॥ ११ ॥ मनश्च मेहतं भूयश्चक्षुः प्राप्य तु संश्रयं ॥ यत्नेन महता त्वस्मिन् मनः संधाय चक्षुषी ॥ १२ ॥ यत्नेन महता भूयो भास्करः प्रतिलो
कितः ॥ तुल्यः पृथ्वीप्रमाणेन भास्करः प्रतिभाति नौ ॥ १३ ॥ मोहः ततो मोहादनंतरं दारुणामूर्च्छा ॥ सेंद्रियमन उपप्लवामूर्च्छा ॥ १० ॥ मोहमूर्च्छे एव प्रकाशय

ति ॥ नचेति ॥ युगांते नियतो नियतदाहोपिलोकः आवाभ्यां तत्काले अग्निना दग्धो हत इव दृष्टो भूत् ॥ ११ ॥ मनश्च मे भूयोप्यधिकं संश्रयं दर्शनाश्रयं चक्षुः प्राप्य तेन सह हतं
सौरतेजसा प्रतिहत दर्शनशक्तिकमभूत् ॥ अस्मिन्सूर्ये पुनश्चक्षुषीमनश्च संधाय ॥ १२ ॥ कथं सूर्यो दृष्ट इत्यत्र तत्प्रकारमाह ॥ तुल्यइति ॥ पृथ्व्यत्र जंबूद्वीपावच्छिन्ना
बोध्या ॥ १३ ॥

कि० कां०

॥१०५॥